

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

12 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Interpellatie van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de studie betreffende de financieringsstromen in de sociale huisvesting
Interpellatie van de heer Dirk De Cock tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de communicatie van de minister met het parlement inzake nieuwe beleidsmaatregelen

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het ophalen van oud papier door jeugdbewegingen in gemeenten

Interpellatie van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de sociale bescherming van lokale mandatarissen met geschorst pensioen

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het suppletief sociaal statuut van de lokale mandatarissen

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over mogelijke onregelmatigheden bij de gunning van ruimingswerken aan de Raambeek door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de onwettig geïnde milieubelasting in Wezembeek-Oppem

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 12 maart 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.14 uur.*

Interpellatie van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de studie betreffende de financieringsstromen in de sociale huisvesting

Interpellatie van de heer Dirk De Cock tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de communicatie van de minister met het parlement inzake nieuwe beleidsmaatregelen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van mevrouw De Martelaer tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de studie betreffende de financieringsstromen in de sociale huisvesting en van de heer De Cock tot minister Gabriels, over de communicatie van de minister met het parlement inzake nieuwe beleidsmaatregelen.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb deze interpellatie reeds een hele tijd geleden opgesteld. Ze is in de koelkast blijven liggen omdat minister Gabriels in een van de voorgaande vergaderingen de studie over de financieringsstromen in de commissie heeft voorgesteld.

Mijnheer de minister, in 2000 heeft de commissie de beleidsnota Huisvesting 2000-2004 van de toenmalig bevoegde minister Anciaux ontvangen. Daarin stonden een aantal zeer belangrijke beleidsprioriteiten voor een toekomstig huisvestingsbeleid. Op pagina 10 van deze nota stond dat er een alomvattende reorganisatie van de sector

wordt vooropgesteld. Er werd gesteld dat de huidige financieringsstromen van het programma Huisvesting moeten worden geëvalueerd ten einde ze te actualiseren, te vereenvoudigen en ze zo efficiënt mogelijk in te zetten. De achterliggende motivatie van deze doelstelling lag in het feit dat de bestaande regelgeving en procedures over de jaren heen steeds complexer zijn geworden en dat de overheid 15.000 bijkomende sociale huurwoningen wenst te realiseren.

Deze studie werd uitbesteed door toenmalig minister Sauwens. Er dienden namelijk twee financieringsstromen te worden onderzocht : de subsidiëring van de sociale leningen en de subsidiëring van de sociale huurwoningen en sociale koopwoningen. Er werd van de opdrachtnemer niet alleen een onderzoek verwacht, maar ook uitgewerkte voorstellen met betrekking tot nieuwe financieringssystemen en remediëring.

Dit toch belangrijke en dure onderzoek werd uitbesteed aan PriceWaterhouseCoopers en zou begeleid worden door een stuurgroep die maandelijks zou samenkomen. Het rapport moest klaar zijn op 1 maart 2001 voor wat betreft de financieringssystemen, sociale woningen en sociale leningen en op 1 mei 2001 voor wat betreft remediëring van de huidige financieringsstromen voor sociale woningen en sociale leningen. Op dat moment was er heel wat commotie naar aanleiding van de artikelenreeks in De Morgen. Toen werden er ook andere audits gevraagd.

Mijnheer de minister, op 9 oktober 2001 heb ik u gevraagd hoever het met de studie stond. U antwoordde daarop dat u ze had ontvangen maar niet aanvaard omdat de conclusies door u onvoldoende werden bevonden. U zou bijkomend onderzoek gevraagd hebben over een aantal aspecten. U zei ook dat bij de bespreking van de beleidsbrief Huisvesting 2002 de conclusies zouden kunnen worden besproken. Naar ik vernam werd aan het auditbureau

De Martelaer

de opdracht gegeven op eigen kosten de studie verder uit te werken. Er zouden ook een aantal bijkomende doelstellingen zijn, waarvoor de regering een bedrag had uitgetrokken.

In januari hebben we niets over de audit gehoord. Vorige week en de week voordien hebben we in de commissie een algemene toelichting gekregen over de audit. Het grootste deel ging echter over de PPS-constructie die in de audit werd behandeld. Uit het rapport kunnen we opmaken dat er naast PPS ook heel wat andere hoofdstukken zijn uitgewerkt, onder andere over de problemen inzake de financieringsstromen en over het Vlaams Woningfonds. In de audit zijn daarover voorstellen uitgewerkt.

Mijnheer de minister, u hebt reeds uitgebreid aandacht geschonken aan het deel over de PPS. Bent u van plan ook de andere delen te behandelen? De audit zou worden begeleid door een stuurgroep. Hoe is dit gebeurd? In welke mate is er een bijsturing gevolgd? Wie zat er in die stuurgroep? Hoeveel keer is ze samengekomen? Wat waren de conclusies en aanbevelingen? Waarom werden een aantal zaken uit de studie niet reeds gebruikt bij de opmaak van de begroting voor 2002 en bij de discussie over de toekomst van het huisvestingsbeleid? In de audit staan immers een aantal belangrijke conclusies. Het is spijtig dat daar nog geen rekening mee werd gehouden. Wanneer zal daar iets mee worden gedaan? Hoe zal met andere onderzoeksgegevens rekening worden gehouden in het kader van de realisatie van de 15.000 bijkomende woningen?

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de interpellatie van mevrouw De Martelaer over de financieringsstromen. Mevrouw De Martelaer heeft daarnet al naar de beleidsnota verwezen. Bij de aanvang van deze legislatuur heeft de Vlaamse regering uitdrukkelijk verklaard dat er nood is aan een optimalisering en een vereenvoudiging van de verschillende financieringsstromen in de sociale huisvesting.

PriceWaterhouseCoopers heeft de opdracht gekregen om een onderzoek uit te voeren. De resultaten van dit onderzoek zijn ondertussen bekend. Tijdens de gedachtewisseling heeft de minister duidelijk gezegd dat een nieuwe PPS-formule naast de bestaande kanalen zou functioneren.

Ik vraag me af hoe het zit met de interactiviteit tussen een nieuwe PPS-formule en de oorspronkelijke ideeën die tot de financiële audit hebben geleid, namelijk het vereenvoudigen van de financieringsstromen en het creëren van een geïntegreerd financieringssysteem. De nieuwe, naast het bestaande aanbod functionerende, PPS-formule moet de doorzichtigheid bevorderen.

Hoewel ik geen problemen heb met een nieuwe PPS-formule, wil ik hier toch even op het gevaar van een groeiende ondoorzichtigheid wijzen. Ik zou de minister dan ook om een bredere omkadering van zijn voornemens willen vragen.

Ik heb mijn eigen interpellatie al eind januari 2002 ingediend. Hoewel de minister, zoals beloofd, ondertussen al heel wat informatie aan het Vlaams Parlement heeft bezorgd, zijn een aantal van mijn oorspronkelijke vragen nog steeds niet beantwoord.

Bij de bespreking van de beleidsbrief Woonbeleid heeft de minister benadrukt dat hij de vragen over de hervorming van de VHM pas zou beantwoorden na de afronding van de audit die onder leiding van de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM is uitgevoerd.

Eind januari 2002 is het eerste gedeelte van deze audit afgerond. Het Vlaams Parlement heeft de resultaten reeds besproken. De plannen die de minister op basis van deze resultaten heeft opgemaakt, zijn nog niet door het Vlaams Parlement besproken. Ik vind het verontrustend dat de minister deze plannen blijkbaar wel al met de sector heeft besproken voor de resultaten van de audit bekend waren.

In het blad van de Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen van januari-februari 2002 staat een paginagroot verslag van het gesprek dat de minister op 14 januari 2002 met een afvaardiging van deze vereniging heeft gevoerd. De resultaten van de audit waren toen nog niet bekend.

Tijdens dit gesprek 'toonde de minister zijn interesse voor de problemen van de sociale huisvestingsmaatschappijen en ontvouwde hij zijn plannen om op korte tijd de organisatie en de efficiëntie van de sector aan te pakken.' Met betrekking tot de VHM heeft de minister het gehad over 'een verdubbeling van de in 2002 door de minister zelf toe te kennen projectsubsidies'. Hij heeft bovendien verklaard dat de VHM, in afgeslankte vorm, een IVA zal worden. Ten slotte heeft hij ook een aantal plannen

De Cock

betreffende de socialehuisvestingsmaatschappijen uiteengezet.

Mijn fractie heeft er steeds op gewezen dat de audit en de vermeende malversaties losstaan van de inhoud en de continuïteit van het beleid. De audits mogen de sector niet lamleggen. Het beleid mag niet doof zijn voor de noden en behoeftes van de sector.

De stilte op het kabinet van de minister over de hervormingsplannen ten aanzien van het Vlaams Parlement is zeer verontrustend. De sector heeft wel al heel wat echo's opgevangen. Het daarnet aangehaalde artikel bevestigt deze geruchten.

Aangezien deze sector voor de huisvesting van heel wat Vlamingen instaat, ben ik zeer bezorgd en zou ik de minister enkele vragen willen stellen.

Klopt het dat de minister in een nieuwe overheveling van middelen van het investeringsprogramma van de VHM naar het zogenaamde SBR-programma heeft voorzien ? Hoe motiveert de minister dat ? Hoe kadert de minister dat in zijn plannen om te komen tot één programmatie voor huisvesting ? Betekent dit dat de minister het investeringsprogramma wil vervangen door een SBR ? Klopt het dat een SBR uiteindelijk een zwaardere financiële last voor het Vlaams Gewest impliceert ? Wat klopt er van de geruchten over uitspraken van de minister over de hervorming van de VHM tot een intern verzelfstandigd agentschap ? Wordt deze beslissing mee ingegeven door de resultaten van de audit ? Indien ja, waarom deelt de minister dat niet eerst mee aan het parlement ? Indien neen, waarom wacht de minister niet de resultaten af ?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten alle vragen zo specifiek mogelijk te beantwoorden.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mevrouw De Martelaer wil ik alvast mededelen dat ik zeker niet van plan ben om de beleidsintenties uit de beleidsnota 2000-2004 te wijzigen. Het spreekt vanzelf dat ik me aan de doelstellingen houd en dat ik zal proberen ze waar te maken. Ze heeft me ook gevraagd of ik verslag kan uitbrengen van de werkzaamheden van de stuurgroep die de studie begeleidde. Ik heb de verslagen bij de administratie opgevraagd. Als ik ze heb, zal ik ze aan de commissie bezorgen.

Wat is de samenstelling van de stuurgroep, hoeveel keer kwam ze samen, welke waren haar aanbevelingen ? De stuurgroep bestond uit vertegenwoordigers van het toenmalige kabinet Huisvesting, dat ook het voorzitterschap waarnam ; van het kabinet Financiën en Begroting ; van de afdeling Woonbeleid ; van de afdeling Financiering van het Huisvestingsbeleid ; van de Inspectie van Financiën ; van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management ; van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur en van PriceWaterhouseCoopers, dat de opdrachtnemer was. De stuurgroep kwam negen keer samen. De stuurgroep verifieerde de bevindingen van de opdrachtnemer, en corrigeerde deze als dat nodig was.

Waarom is de studie niet vrijgegeven ? De eerste eindversie van het eindrapport van de door toenmalig minister Sauwens uitbestede studie is medio juli 2001 bij de administratie ingediend en kon derhalve niet worden gebruikt bij de begrotingsopmaak voor 2002. Aangezien de algemene resultaten van deze studie het niet mogelijk maakten om belangrijke beleidsinitiatieven te nemen, heb ik het studiebureau de opdracht gegeven om ze in concreet uitgewerkte actiepunten te vertalen.

De concrete aanbevelingen van het studiebureau zijn ondertussen duidelijke actiepunten geworden. Deze actiepunten staan trouwens in de executive summary, die alle commissieleden hebben ontvangen, en in de volledige studie, die elke fractie in het Vlaams Parlement heeft ontvangen.

De opdrachtnemer heeft de studie op 26 februari in de commissie toegelicht. Zoals gezegd tijdens die vergadering zullen deze actiepunten ter sprake komen tijdens het overleg met de sector. De oorspronkelijke resultaten waren niet concreet genoeg uitgewerkt om daaraan al becijferde conclusies te verbinden. Ik ga akkoord als men zegt dat de rest van de studie niet onbelangrijk is. Dat laatste heeft vooral te maken met de remediëring. Het nieuwe zit hem vooral in de PPS-formule, want die moet ons toestaan om andere kanalen aan te boren om onze doelstelling van 15.000 extra sociale huurwoningen te halen.

Op welke manier denkt de minister alsnog deze studie te kunnen gebruiken met het oog op die 15.000 sociale woningen ? Zoals reeds is gezegd, zullen de actiepunten worden besproken tijdens het overleg met de sector. Het is belangrijk dat we op korte termijn een eerste PPS-constructie tot een goed einde kunnen brengen, want zo kunnen we de huidige capaciteit vergroten. Uiteraard kan dit alleen maar worden verwezenlijkt indien hiervoor de

Gabriels

nodige budgettaire ruimte wordt vrijgemaakt. In het kader van de budgetcontrole hebben we concrete voorstellen ingediend. Ik kan daar pas verder op ingaan als de Vlaamse regering daarmee haar instemming heeft betuigd.

De heer De Cock informeert naar de betrokkenheid van parlement en commissie bij de beleidsbepalingen. De kritiek dat ik de commissie en het voltallige parlement niet zou hebben ingelicht over de audit van de financieringsstromen en over de PPS is onterecht. Dat blijkt uit de toelichting die over de studieresultaten aan commissie is gegeven.

Over de goedkeuring van de programma's IP (Investeringsprogramma) en SBR (Subsidies voor Bouw en Renovatie) kan ik zeggen dat er op dit ogenblik geen sprake is van een overheveling van middelen. Om de regeringsdoelstelling – 15.000 sociale huurwoningen – te halen, is een efficiënte inzet van middelen cruciaal. Vandaag stel ik vast dat voor tal van projecten een dubbele subsidieaanvraag wordt gedaan : via het investeringsprogramma van de VHM en via het SBR-programma van de afdeling Woonbeleid. Er is dus een behoefte aan afstemming en complementariteit van beide programma's.

De eerste vereiste voor een globaal programma is de uitzuivering van beide programma's. Daarover wordt momenteel overlegd tussen de VHM, de afdeling Woonbeleid en de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur. Ik verwacht daarvan op korte termijn resultaten. Verder is het noodzakelijk om de complementariteit van beide programma's uit te werken, teneinde in de toekomst dubbele subsidieaanvragen onmogelijk te maken. Alleszins is het nodig om de informatie-uitwisseling tussen de administratie, de VHM en de initiatiefnemers te versterken. Ik herhaal dat het mijn bedoeling is om uiteindelijk te komen tot een meerjarenplanning zodat de budgettaire consequenties van de programma's voor de volgende jaren mee kunnen worden beoordeeld. In die optiek werkt de afdeling Woonbeleid aan een globaal Vlaams woonplan dat als kader zal kunnen dienen voor de spreiding van de middelen. Met dat Vlaams woonplan kunnen we dan de gemeenten en de initiatiefnemers voor hun verantwoordelijkheid plaatsen, zodat ze inspelen op de reële behoeften aan sociale huurwoningen.

De regelgeving voor het SBR-programma houdt in dat projecten in eerste instantie een principiële erkenning krijgen. Pas nadien wordt het project geïn-

tegreerd in een jaarprogramma. Dat gebeurt bij ministerieel besluit. De overheveling van middelen van eind vorig jaar gebeurde nadat was vastgesteld dat voor het SBR-programma onvoldoende middelen beschikbaar waren om alle erkende projecten uit te voeren en voor het investeringsprogramma van de VHM niet het volledig toegekende budget zou kunnen worden vastgelegd. Ook het Rekenhof heeft die kritiek geformuleerd. Dankzij de overheveling zijn de beschikbare middelen optimaal aangewend. Zo kon voor het SBR-programma een inhaalbeweging gebeuren, wat leidde tot een versnelde uitvoering van de gedane subsidiebeloften. Er is door deze overheveling dus geen grotere bijdrage uit de Vlaamse begroting gekomen. Er is enkel een versnelling van de uitvoering gekomen en die was noodzakelijk.

De reorganisatie van de huisvestingssector verloopt volgens een vooraf vastgelegde werkwijze. Op dit ogenblik buigt de werkgroep zich over de verschillende processen die bij de administratie lopen. De beleidsvoorbereidende en de beleidsuitvoerende taken worden afgebakend. De organisatorische invulling daarvan is nog niet bepaald, maar uit de audit zijn al enkele interessante ideeën voortgekomen omtrent de efficiënte organisatie van een PPS. Die ideeën zullen uiteraard aan bod komen in de discussie.

Ik wacht de uitkomst van het overleg tussen de betrokken administraties en de VHM af. Ik zal op basis van hun voorstellen een beslissing nemen omtrent de meest efficiënte inzet van de middelen. Op dit ogenblik is er nog geen sprake van een verschuiving van middelen, maar het is niet uitgesloten dat die er komt. We proberen de middelen waarin is voorzien, zo efficiënt mogelijk te benutten. Iedereen verwacht dat van ons. De financieringskanalen voor de sociale huisvesting zullen in functie van de gemaakte opmerkingen worden aangepast.

De herstructurering van de sector volgt de reorganisatie volledig. Dat heeft de Vlaamse overheid in de context van het beter bestuurlijk beleid vastgesteld. De resultaten van de audit in verband met de financiering liggen voor. Er zal zeker rekening worden gehouden met de bevindingen. Ik wil de heer De Cock erop wijzen dat we hier bij de bespreking van de beleidsbrief en van de begroting reeds uitdrukkelijk hebben bepaald dat we een nog grotere scheiding tussen de uitvoering en de controle wensen dan totnogtoe heeft bestaan. Door de vermenig van die functies, zijn er in het verleden allereerste zaken misgelopen.

Gabriels

Ik heb al gezegd dat het beleidsvoorbereidend werk best door de administratie wordt gedaan. Het gaat immers om het woonbeleid in zijn totaliteit. Daarnaast is er de uitvoering van bepaalde onderdelen van het beleid die rechtstreeks betrekking hebben op huisvesting en op sociale huisvesting. Ten slotte is er ook de controle.

Via de audit en via de studie hebben we de afgelopen maanden een aantal zaken kunnen vaststellen. Ik heb het personeel ontvangen, omdat het ongerust was over de evolutie. Had ik het personeel toen niet ontvangen, zou men mij dat hebben verweten. Op het ogenblik dat ik het personeel heb ontvangen, heb ik hetzelfde gezegd als ik al aan de commissieleden heb gezegd.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Toch denk ik nog steeds dat ik naïef ben. Ik verklaar dat even. Wanneer de minister een stuurgroep aanstelt om een audit te begeleiden, dan ga ik ervan uit dat die stuurgroep met het auditbureau communiceert. De minister zegt mij nu dat hij de verslagen van die stuurgroep heeft opgevraagd bij de administratie. Ik leid daaruit af dat hij niet op de hoogte was van de aanbevelingen toen hij met het auditverslag naar de commissie kwam. Ik vind dat dus spijtig, want de mensen van de stuurgroep hebben ook expertise, tijd en energie in die aanbevelingen gestoken.

De audit kostte 161.130 euro en heeft niet alleen betrekking op het PPS-systeem. Er zijn ook remediërvorstellen geformuleerd. Ik had die informatie graag op tijd gekregen in de context van het opstellen van de begroting 2002. De remediëring in de sector is immers dringend nodig en we hadden met dat rapport moeten kunnen werken.

Mijnheer de minister, u zegt nu dat u met het nieuwe voorstel zult voortwerken. Toch heb ik uit uw mond nog steeds niet gehoord hoe het verder moet met de remediërvorstellen.

Minister Jaak Gabriels : Mevrouw De Martelaer, die stuurgroep was rechtstreeks verbonden aan de studie van PriceWaterhouseCoopers. Wat de stuurgroep heeft aangebracht, is ook verwerkt in de studie van PriceWaterhouseCoopers. Er is dus niet los van elkaar gewerkt. Niet ik, maar mijn voorganger, minister Sauwens, heeft de stuurgroep opgestart.

De stuurgroep moest het studiebureau regelmatig bijsturen.

Op het ogenblik dat de begroting werd opgesteld, had ik de studie nog niet aanvaard. Ik kan bij een begroting toch moeilijk rekening houden met een studie waarvan ik de resultaten niet heb aanvaard. Ik moet rekening houden met aanvaardbare studies die in cijfers te implementeren zijn. Dat was bij die studie van PriceWaterhouseCoopers niet het geval. Bij de budgetcontrole heb ik nu wel duidelijke voorstellen geformuleerd op basis van de studie.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ook ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik onthoud dat er een uitzuivering zal gebeuren om de complementariteit van beide programma's te garanderen. Er zal via een meerjarenplanning worden getracht om de budgettaire consequenties in te schatten voor het hele woonbeleid en de socialehuisvestingssector.

Wat de overheveling van de middelen betreft, werd niet het volledig budget van de VHM gerealiseerd. Dat gaf aanleiding tot enige commotie. Ik onthoud dat minister Gabriels het resultaat van het overleg tussen de betrokken administraties en de VHM wenst af te wachten. Dat is een redelijk standpunt. Minister Gabriels kadert een eventuele transformatie van de VHM in een IVA in het beter bestuurlijk beleid. Dit antwoord heeft onze standpunten dichter bij elkaar gebracht.

Minister Gabriels, deze interpellatie dateert van eind januari. Inmiddels is de situatie geëvolueerd. Het verheugt mij dat u door een goede communicatie de onrust in de sector probeert weg te nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het ophalen van oud papier door jeugdbewegingen in gemeenten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Voorzitter

den, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het ophalen van oud papier door jeugdbewegingen in gemeenten.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in sommige gemeenten halen jeugdbewegingen oud papier op. Die praktijk stamt uit een verleden waarin huisvuil nog niet gescheiden werd opgehaald en de gemeenten er baat bij hadden zoveel mogelijk oud papier uit het huisvuil te houden, aangezien ze per ton betaalden voor de verwerking. Voor de jeugdbewegingen was een papierslag financieel interessant, want ze kregen niet alleen de opbrengst van het oud papier, maar vaak ook een deel van het geld dat de gemeente uitspaarde.

Het is evenwel niet zo veilig om papier op te halen met onaangepast rollend materiaal en zonder enige training of aangepaste kledij. Vorig jaar deden zich twee ernstige ongevallen voor. Wie is verantwoordelijk bij zo'n incident ? Als het gemeentebestuur een ophaalronde in concessie geeft, heeft het dan een burgerrechtelijke verantwoordelijkheid ? Moeten dergelijke activiteiten worden opgenomen in de verzekeringspolis van de gemeenten, of behoren ze tot de privé-verantwoordelijkheid van de jeugdbewegingen ?

Sinds de periode waarin deze gewoonte is gegroeid, heeft het afvalbeleid fundamentele wijzigingen ondergaan. Het debat over de ophaling van oud papier is in vele gemeenten in volle gang.

Mijnheer de minister, behoort de ophaling van oud papier via een papierslag of een vaste ronde tot de kerntaken van een jeugdbeweging ? Welke voorwaarden zijn hieraan verbonden ? Zijn de gemeentebesturen verantwoordelijk als er zich ongevallen voordoen ? Anders gezegd, zijn de leden van de jeugdbewegingen die oud papier ophalen, op een of andere manier in dienst van de gemeente ? Wie moet een verzekering afsluiten ? Wie is aansprakelijk ? Wat is uw advies aan de gemeenten inzake de ophaling van oud papier door jeugdbewegingen ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het ophalen van oud papier

behoort als dusdanig niet tot de kernactiviteiten van een jeugdbeweging. Het is echter wel te verantwoorden binnen de voorgestelde functies voor het lokale jeugdwerk. In het decreet van 9 juni 1993 houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, worden negen functies voor jeugdwerkinitiatieven vooropgesteld die als uiteindelijk doel een kwaliteitsverbetering van de samenleving nastreven. Een ervan is het werken aan maatschappelijke en politieke veranderingen.

In het kader van de milieu- en natuureducatie van kinderen en jongeren, die niet alleen het onderwijs, maar ook het jeugdwerk ter harte neemt, betreft het hier een bijdrage in de kringloopgedachte. Die idee is aan te moedigen. Daarnaast is er ook nog de financiële ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven. De papierophaling is of was inderdaad voor vele jeugdbewegingen een traditionele bron van inkomsten. De marktprijzen spelen daarbij uiteraard een rol.

In vele gemeenten werd de ondersteuning geheroriënteerd in het kader van het jeugdwerkbeleidsplan. In een aantal gemeenten heeft men de subsidies voor de inderdaad niet risicoloze papierophalingen omgezet in een projectsubsidie voor milieu-projecten. Zo blijft de MNE-gedachte gevrijwaard en lijden de jeugdwerkinitiatieven geen inkomstenverlies. De bevoegdheid over het al of niet toelaten van papierslagen door jeugdwerkinitiatieven ligt echter steeds volledig bij de gemeentebesturen. Ze worden er via de Vlaamse subsidies op de jeugdwerkbeleidsplanning toe aangezet om verantwoorde en veilige ondersteuningsvormen uit te werken.

Wat de verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen bij mogelijke ongevallen betreft, verwijs ik in eerste instantie naar artikel 15 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981. Dit artikel stelt dat elke gemeente ervoor zorgt dat de huishoudelijke afvalstoffen op regelmatige tijdstippen worden opgehaald of op een of andere wijze worden ingezameld. Dit kan volgens dit artikel ook in samenwerking met andere gemeenten gebeuren, met name via een intercommunale vereniging. Dit kan echter ook geschieden via een samenwerking met bepaalde organisaties.

De Vlaamse regering bepaalt welke huishoudelijke afvalstoffen afzonderlijk moeten worden opgehaald of op een ander wijze worden ingezameld voor hun nuttige toepassing of verwijdering. Het is duidelijk dat de organisatie van de omhaling van het huishoudelijke afval, waartoe dus ook het oud

Van Grembergen

papier behoort, een taak is van de gemeentebesturen. Zij zijn verantwoordelijk voor de organisatie. Dit betekent echter niet dat het gemeentebestuur ook zelf moet instaan voor de uitvoering ervan met eigen middelen. Het gemeentebestuur kan de taak organiseren, bijvoorbeeld via een intercommunale vereniging. Ze kan echter ook een andere regeling uitwerken. De medewerking van jeugdbewegingen en andere organisaties kan dan ook binnen de context van het afvalstoffendecreet worden gevraagd.

Het behoort tot de autonome bevoegdheid van de gemeentebesturen om vanuit maatschappelijke overwegingen te beslissen om de jeugdverenigingen of andere vrijwilligers- en welzijnsorganisaties te betrekken bij de uitvoering van bepaalde gemeentelijke taken. Het kan zowel de omhaling van oud papier en textiel betreffen als, bijvoorbeeld, het verwijderen van bepaalde vormen van zwerfvuil, de ronddeling van bepaalde gemeentelijke berichten en andere soortgelijke opdrachten.

De modaliteiten waaronder verenigingen betrokken worden bij deze activiteiten moeten worden geregeld in een overeenkomst tussen de gemeente en de betrokken verenigingen, waarin ook de voorwaarden en de verantwoordelijkheden worden bepaald. Af en toe zal daar wel iets aan schorten. Daarbij is het nodig dat de betrokken partijen rekening houden met de mogelijke risico's en in de overeenkomst duidelijke afspraken maken over de voorbereiding en de organisatie van de uit te voeren taken. De aansprakelijkheid bij ongevallen die kunnen gebeuren tijdens het vervullen van die taken, zal bij feitenkwesties afhangen van de in de overeenkomst bepaalde afspraken tussen de betrokken partijen, zijnde het gemeentebestuur en de vereniging, en van de verzekeringspolissen die werden gesloten. Bij twijfel of onenigheid zal uiteindelijk de rechter uitsluitsel geven.

De gemeenten, de jeugdverenigingen en andere organisaties die zich engageren om dergelijke taken te vervullen, moeten goed de concrete voorwaarden en toepassingsmodaliteiten van de verzekeringspolissen onderzoeken. Ik wijs er ook op dat in toepassing van het artikel 3, paragraaf 9 van het decreet van 12 mei 1998 betreffende de erkenning en subsidiëring van landelijke jeugdverenigingen, de erkende verenigingen – en dit zijn de meest bekende en verspreide jeugdverenigingen – hun burgerrechtelijke aansprakelijkheid moeten laten dekken door een verzekering.

Het is aangewezen dat gemeenten die een aantal maatschappelijke opdrachten door organisaties bij bijzondere toelating laten uitvoeren, hierover afspraken maken met de verzekering. Ze moeten de risico's inschatten en bespreken met de organisatie. Hierover zal wel enige onzekerheid bestaan. Het is echter in het algemeen belang dat indien het schepencollege een dergelijk initiatief toevertrouwt aan derden, ze met die organisaties de risico's nagaat, de verantwoordelijkheden bespreekt en de verzekeringspolissen kritisch bekijkt. Daarna kan de beslissing worden genomen of het schepencollege de opdracht aan die organisatie toevertrouwt en of de organisatie die opdracht aanvaardt.

Dit is een pragmatische houding. Mijnheer De Cock, ik begrijp uw bekommernis. Er hebben zich een aantal tragische ongevallen voorgedaan. Het is een goede zaak dat daar rekening mee wordt gehouden bij het aangaan van dergelijke verantwoordelijkheden. Het college gaat niet vrijuit bij het afsluiten van de overeenkomst, want het moet inschatten wat de risico's zijn. Eenmaal het akkoord is afgesloten, moet elke betrokkene zijn verantwoordelijkheid inzake de risico's dragen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw omstandig antwoord. De zaak is heel wat duidelijker geworden voor zowel de jeugdbewegingen als voor de colleges van burgemeester en schepenen.

U zegt dat de autonomie bij de gemeenten ligt. Indien er een papierslag wordt gehouden of er bijvoorbeeld oude kledij wordt omgehaald door een jeugdbeweging, dan moet er een voldoende uitgebreid protocol worden afgesloten tussen de jeugdbewegingen en het college van burgemeester en schepenen. De verzekering van beide partijen moet kritisch worden doorgelicht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de sociale bescherming van lokale mandatarissen met geschorst pensioen

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het suppletief sociaal statuut van de lokale mandatarissen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw De Lobel tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de sociale bescherming van lokale mandatarissen met geschorst pensioen met daaraan toegevoegd de vraag om uitleg van de heer De Smet tot minister Van Grembergen, over het suppletief sociaal statuut van de lokale mandatarissen.

Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer de minister, in juni 2001 heb ik u reeds ondervraagd over het probleem van oudere mandatarissen die uit hun politiek mandaat meer inkomsten puren dan het wettelijk toegelaten plafond voor gepensioneerden. Deze mandatarissen staan voor de keuze enerzijds hun wedde van burgemeester, schepen of OCMW-voorzitter – of voor gewone raadsleden de zitpenningen – te verminderen tot de hoogte van het wettelijk pensioen, of anderzijds hun politiek inkomen te behouden en zich te laten schorsen als gepensioneerde. In dit laatste geval kunnen ze het verlies aan pensioeninkomsten laten compenseren door hun bestuur. Voor niet-uitvoerende mandatarissen is dit wel beperkt tot de wedde van een schepen van een gemeente van minder dan 50.000 inwoners.

Bij de keuze heeft ongetwijfeld de informatie meegespeeld dat als ze opteren voor de schorsing van het pensioen, ze weliswaar dat inkomen zouden verliezen, maar niet hun hoedanigheid als gepensioneerde. Ze behielden met andere woorden de sociale bescherming. Dat was in elk geval de inhoud van mededeling 2001/7 van de RSZPPO. Op basis hiervan hebben heel wat besturen en mandatarissen hun keuze gemaakt.

Op dit moment is de RSZPPO teruggekomen op zijn vroegere mededeling, want de mandatarissen blijken nu plots buiten het sociale vangnet te vallen. Ze moeten dus hun sociale bescherming zelf betalen. Indien ze dit niet doen, zijn ze niet meer verzekerd voor allerlei medische en andere onkosten. Dit geldt met terugwerkende kracht vanaf de schorsing van het pensioen. De bijdrage zou 5,57 percent van de wedde bedragen. Het bestuur moet optreden als werkgever en een werkgeversbijdrage

betalen van 12,86 percent op de wedde van de burgemeesters en schepen.

Mijnheer de minister, wat gebeurt er echter met gewone raadsleden die geen wedde, maar een presentiegeld krijgen ? Kunnen de besturen in dat geval wel als werkgever worden beschouwd ? De RSZPPO nam een zeer duidelijk standpunt in. Werknemers die presentiegelden als gemeente- of OCMW-raadslid aanvaarden, zijn hierop geen socialezekerheidsbijdrage verschuldigd aangezien deze gelden niet onder het begrip 'loon' vallen. Deze raadsleden krijgen geen wedde noch loon, maar ze lieten toch het pensioen schorsen omdat hun zitpenningen te hoog waren. Wie treedt op voor dat gedeelte van de werkgeversbijdrage ?

Mijnheer de minister, de burgemeesters en schepen worden geconfronteerd met een ander probleem. Ze kunnen een vermindering van hun wedde vragen. Dit kan echter pas ingaan op 1 januari van het jaar dat ze aan u een aanvraag hebben gericht. Aangezien deze mandatarissen pas in 2002 op de hoogte werden gebracht van de nieuwe visie van de RSZPPO, kan deze regeling pas ingaan op 1 januari 2002. Wat zal er gedaan worden aan de situatie van vorig jaar ?

Tijdens mijn vorige interpellatie heb ik u gewezen op het feit dat die compensaties moesten worden bijbetaald. Dit kon leiden tot zeer onprettige situaties. De financiële druk op sommige gemeenten werd hierdoor sterk verhoogd. De oudere mandatarissen werden hierdoor op hun beurt onder druk gezet om zich terug te trekken. De komst van een werkgeversbijdrage bovenop de compensatie zal de sfeer zeker niet verbeteren.

De richtlijnen inzake de compensatie stellen dat mandatarissen met een geschorst pensioen het inkomstenverlies bij hun gemeente kunnen terugvorderen. Geldt die mogelijkheid ook voor de eigen socialezekerheidsbijdrage van 5,57 percent ? Zo ja, wat gebeurt er dan met de compensatie van gewone raadsleden, wier compensatie momenteel beperkt is tot de wedde van een schepen in een gemeente met minder dan 40.000 inwoners, die het plafond al hebben bereikt ? Kan deze bijkomende bijdrage hier nog worden bijgeteld, of moeten ze dit volledig zelf betalen ?

Dit onderwerp is tijdens een van mijn vorige interpellaties al aan bod gekomen. De minister heeft toen verklaard dat de eigenlijke oplossing van het probleem zich situeert op het federale niveau, dat bevoegd is voor de pensioenwetgeving.

De Lobel

De minister heeft vorig jaar verklaard dat er twee manieren zijn om hierover op het federale niveau een gesprek uit te lokken. De eerste mogelijkheid is een parlementair initiatief in de Kamer van Volksvertegenwoordigers om een oplossing voor problemen met de pensioenwetgeving voor te stellen. De tweede mogelijkheid bestaat erin dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden het probleem aan de minister van Pensioenen en aan de minister van Binnenlandse Zaken voorlegt.

De minister heeft toen verklaard dat hij voor de tweede mogelijkheid koos en dat hij het probleem bij deze federale ministers zou aankaarten. Ik vraag me af of hij dit ondertussen heeft gedaan. Hoever staan de besprekingen van dit probleem? Welke resultaten heeft de minister al bereikt?

De minister heeft vorig jaar ook gezegd dat hij binnen de Vlaamse regelgeving oplossingen zou zoeken. Nu kan de federale overheid besparen op de pensioengelden. De minister heeft gezegd dat een defederalisering van de gemeente- en provinciewet de mogelijkheid zou scheppen om dit via compensaties tijdelijk op te lossen. Ik ben het nog steeds roerend eens met deze opmerking van de minister. De vraag is evenwel wat hij sinds de ondertussen gerealiseerde defederalisering van de gemeente- en de provinciewet op dit vlak al heeft gedaan.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, aangezien mevrouw De Lobel het probleem al uitvoerig heeft geschetst, zal ik dit niet herhalen en onmiddellijk een aantal concrete vragen stellen.

Hebben mandatarissen nog de mogelijkheid om naar een systeem van weddevermindering over te stappen? De weddevermindering kan momenteel enkel vanaf 1 januari 2002 worden aangevraagd. Hoe zit het dan met de inkomsten van deze mandatarissen in het jaar 2001?

In de Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft minister Vandenbroucke een identieke vraag gekregen. Hij heeft toen geantwoord dat de drie belangrijkste pensioenadministraties het pensioen van de mandatarissen zullen betalen zodra hun wedde met terugwerkende kracht tot het geplafondeerde bedrag is teruggebracht. Een vermindering van de wedde van 2001 en van 2002 is nog steeds mogelijk. Volgens minister Vandenbroucke zijn de gewesten hiervoor bevoegd. Aangezien de gemeentewet in 2002 is geregionaliseerd, vraag ik me af

hoe het met de weddes en de pensioenen van 2001 zit.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, ik zal de inhoudelijke schets van mevrouw De Lobel al evenmin herhalen. Ik weet dat een aantal mandatarissen en gemeentebesturen met dit probleem worden geconfronteerd.

In het schepencollege van mijn gemeente zetelen twee gepensioneerd schepenen. Aangezien ze afstand hebben gedaan van hun pensioen, vallen ze nu onder de daarnet aangehaalde maatregel. Als ik de circulaire goed heb begrepen, betekent dit dat ze zelf een bijdrage van 5,57 percent zullen moeten betalen. Het stadsbestuur zal bovendien een socialezekerheidsbijdrage van 12,86 percent moeten betalen. Aangezien niemand dit had voorzien, betekent deze aanzienlijke uitgave voor alle betrokken mensen en gemeentebesturen een onaangename verrassing.

Ik stel me hier vragen bij. Kan het federale niveau dan niet aanvaarden dat gepensioneerd in regel blijven met de sociale zekerheid en geen bijkomende bijdrage moeten betalen?

Als de minister het niet erg vindt, wil ik hier nog een concreet geval aanhalen. Ik veronderstel dat snel duidelijk zal worden over wie het precies gaat. Het betreft hier de compensatievergoeding die een bruggepensioneerd schepen in een West-Vlaamse gemeente werd geweigerd. De politieke situatie is in deze gemeente vrij wankel. De meerderheid beschikt over tien zetels in de gemeenteraad, de oppositie heeft er negen. De betrokken schepen heeft een compensatie aangevraagd. Het college van burgemeester en schepenen heeft dit goedgekeurd. In de gemeenteraad hebben echter negen mensen voor en negen mensen tegen het toekennen van de compensatie gestemd.

De betrokkene is in beroep gegaan bij de provinciegouverneur, die de beslissing heeft geschorst en de gemeenteraad heeft gevraagd zijn beslissing te herroepen. De vraag om de beslissing te herroepen werd door de gemeenteraad behandeld. Aangezien niemand zijn stemgedrag heeft willen wijzigen, heeft dit weer een staking van stemmen opgeleverd. Dit betekent dat de compensatie uiteindelijk niet is toegekend. Het is betreurenswaardig dat de meerderheid en de oppositie in deze gemeente een dergelijk spelletje spelen. Ik zal dergelijk gedrag in mijn eigen gemeente zeker nooit aanmoedigen.

De Loor

Kan de minister beslissen om het verzoek van die schepen alsnog in te willigen en hem een compensatievergoeding toe te kennen ? Betreft het hier een gebonden bevoegdheid van de gemeenteraad ? Moet de gemeenteraad deze regel toepassen ? Kan de gemeenteraad bij staking van stemmen weigeren de compensatie toe te kennen ? Indien de gemeenteraad dit effectief kan weigeren, moeten we de wet aanpassen.

De huidige regelgeving kan worden misbruikt om gepensioneerden onder druk te zetten om zich niet meer voor de gemeenschap in te zetten en om afstand te doen van hun mandaat. Dit lijkt me niet democratisch.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, ik zou er nog even op willen wijzen dat het college van burgemeester en schepenen van mijn gemeente ook een gepensioneerd schepen telt. Deze man heeft voor een behoud van zijn pensioen gekozen. Dit betekent dat hij als schepen nog ongeveer 273 euro kan verdienen.

Deze schepen is voltiids met zijn ambt bezig. Mijns inziens kunnen we senioren best door senioren laten vertegenwoordigen. Senioren moeten de kans krijgen om zich voor een gemeentelijk mandaat in te zetten. Het zal niet eenvoudig zijn om de bestaande onrechtvaardigheid weg te werken. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat mensen het ermee eens zijn dat we in de wetgeving en in de decreetgeving een oplossing moeten zoeken.

Ik weet dat het hier een federale en Vlaamse bevoegdheid betreft. De fiscaliteit is alleszins een federale aangelegenheid, maar dat betekent niet dat de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement geen enkel initiatief kunnen nemen. Hoewel ik niet weet in welke mate dit mogelijk is, wil ik hier voor een soepele toepassing van de bestaande regelgeving pleiten.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, ik zou me bij de vorige sprekers willen aansluiten. Het gaat hier om mensen. De Vlaamse overheid voert in heel Vlaanderen campagne om de mensen politiek bewust te maken en om hen te vragen zich voor de gemeenschap in te zetten. Dergelijke problemen remmen de betrokkenheid tus-

sen de gemeenteraad, de maatschappij en de verschillende lagen van de bevolking evenwel af.

Een gemeente moet niet steeds door de burgemeester of door een schepen worden vertegenwoordigd. Er zijn nog steeds mensen die dit via de gemeenteraad willen doen. Deze mensen worden momenteel ontmoedigd. Mensen die zich politiek engageren, worden gewoonweg gestraft. Op den duur zal enkel een elite nog aan politiek kunnen doen.

Ik moet niet ver zoeken om een goed voorbeeld te vinden. Hoewel ik nog niet gepensioneerd ben, word ik zelf ook gestraft voor mijn politieke activiteiten. Ik moet me hier blijkbaar bij neerleggen.

Deze regels treffen net de mensen die zich nog willen inzetten. Ik vind het oplossen van dit probleem dan ook een absolute prioriteit. De minister kan duidelijke stappen zetten op dit vlak, want hij kan de gemeenten informeren over wat precies kan en niet kan, en hij kan gemeenteraden die vinden dat iets niet kan, meedelen dat iets wel kan.

Ik hoop dat de minister dit probleem spoedig kan oplossen. Het gaat hier tenslotte om mensen, om de werking van onze maatschappij en om de inbreng van jong en oud. We zijn allen gelijkwaardig en we moeten allen op dezelfde manier worden behandeld.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik heb veel begrip voor de kritische opmerkingen van de vorige sprekers. Eind december 2001 heeft de RSZPPO de sociale bescherming van mandatarissen met een geschorst pensioen gewijzigd. Dit is de oorzaak van het huidige probleem.

Gemeentelijke mandatarissen hebben op basis van foutieve informatie moeten kiezen tussen het behoud van hun politieke inkomsten en het behoud van hun pensioen door het aanvragen van een vermindering van hun mandaatwedde tot het door de pensioenwetgeving toegelaten plafond van 7.276 euro. Dit werd reeds door verschillende belanghebbenden aangeklaagd.

Ik heb vastgesteld dat de RSZPPO in haar mededeling 2001/7bis haar standpunt heeft herroepen inzake de gevolgen van het verlies van het pensioen van de gemeentelijke mandatarissen voor de sociale bescherming van deze gepensioneerden. De RSZPPO heeft deze herroeping gemotiveerd door

Van Grembergen

op een fout in het initiële standpunt te wijzen. In dit initiële standpunt ging de RSZPPO er immers van uit dat het recht op prestaties in de sector van de geneeskundige zorgen behouden bleef voor mandatarissen met een geschorst pensioen.

Ik ben er, onder meer door de VVSG, op gewezen dat heel wat mandatarissen in 2001 voor het behoud van hun mandaatwedde hebben gekozen omdat ze ervan uitgingen dat het verlies van hun pensioen hun sociale bescherming niet zou beïnvloeden. Dat is begrijpelijk.

Ik kan samen met u alleen maar vaststellen dat voor gemeenten met minder dan 50.000 inwoners de keuze van hun mandatarissen voor het behoud van hun inkomen uit politieke activiteiten zware financiële gevolgen kan hebben voor de gemeenten zelf. Ik heb het dan nog niet over de gevolgen voor de mandatarissen zelf. De betrokken mandatarissen zullen logischerwijze een compenserende vergoeding voor hun pensioenverlies vragen. De gemeenten zullen deze vergoeding moeten betalen.

Zoals de collega's terecht stellen, impliceert het standpunt van de RSZPPO over de toepassing van het suppletief sociaal statuut voor gemeentelijke mandatarissen ook dat, als de mandatarissen hun keuze voor hun inkomen uit politieke activiteiten willen handhaven, deze gemeenten ook de werkgeversbijdragen zullen moeten betalen. Het feit dat het inkomen van deze mandatarissen sedert 1 januari 2001 substantieel is verhoogd, is dan uiteraard niet onbelangrijk. Ik heb het nu enkel over de financiële gevolgen voor de gemeenten zelf.

Volgens de pensioenwetgeving kan de betaling van deze bijdragen enkel worden afgewend als de mandatarissen vermindering vragen van hun mandaatwedde zodat ze, conform de cumulatieregels van die pensioenwetgeving, opnieuw pensioengerechtigd worden. De heer De Cock heeft dat ook vermeld.

Mevrouw De Lobel wil weten of mandatarissen met een geschorst pensioen retroactief – voor het jaar 2001 – een aanvraag tot vermindering van hun wedde of presentiegeld kunnen indienen. Wat de weddevermindering voor burgemeesters en schepenen betreft, werd deze vraag reeds eerder gesteld aan zowel de federale minister van Binnenlandse Zaken als aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen. Bovendien werd me hetzelfde probleem enkele dagen geleden voorgelegd, in

een vraag om uitleg van Vlaams volksvertegenwoordiger De Smet.

In de huidige juridische context is een retroactieve weddevermindering uitgesloten. Ik kan daar niet omheen. De regels inzake de weddevermindering van burgemeesters en schepenen zijn bepaald in artikel 19 van de nieuwe gemeentewet en in het koninklijk besluit van 23 juli 1990. Artikel 3 van dat koninklijk besluit bepaalt dat een weddevermindering ten vroegste uitwerking kan krijgen op 1 januari van het jaar waarin de aanvraag tot weddevermindering is ingediend bij de minister van Binnenlandse Zaken. Sedert 1 januari 2002 dient deze aanvraag te gebeuren bij mijn ambt. Ingevolge de regionalisering van de nieuwe gemeentewet is Vlaanderen immers sinds die datum bevoegd. Een geldige aanvraag tot weddevermindering voor het jaar 2001 moest derhalve zijn ingediend bij de federale minister van Binnenlandse Zaken.

Ik begrijp de kritiek dat het nieuwe standpunt van de RSZPPO pas begin januari 2002 ter kennis van de gemeenten is gebracht. Toen was het dus al te laat om nog een aanvraag te kunnen indienen om voor 2001 een weddevermindering te krijgen. Dat is ongehoord, maar ik kan daar niets aan doen. Het is evenmin evident om, bijvoorbeeld via een wijziging van artikel 3 van dat koninklijk besluit, retroactief in te grijpen in een toestand die toen een federale bevoegdheid was. Zoals de minister van Binnenlandse Zaken in zijn genoemd antwoord verklaarde, is en blijft hij bevoegd voor weddeverminderingen voor het jaar 2001.

Ik kan wel meedelen dat ik, met het oog op een eventuele regeling van de situatie voor het jaar 2001, de minister van Sociale Zaken en Pensioenen aanschrijf om eventueel, bij wijze van overgangsmaatregel, de betrokken mandatarissen vrij te stellen van de betaling van sociale bijdragen voor het desbetreffende jaar. Het gaat dus om een verzoek dat ik niet kan afdwingen. Wat de vraag betreft over de mogelijkheid om gemeenteraadsleden retroactief voor 2001 de mogelijkheid te bieden om vermindering van hun presentiegeld aan te vragen, moet ik erop wijzen dat het systeem van vermindering van presentiegeld niet opgenomen is in de nieuwe gemeentewet. Deze mogelijkheid bestaat wel voor OCMW-raadsleden, ingevolge artikel 38 van de OCMW-wet.

De uitwerking van het nieuw gemeentedecreet is volop bezig. Daarbij moet zeker worden overwogen om, zolang de cumulatieregels van de pensioenwetgeving overeind blijven, ook gemeenteraadsleden de kans te bieden om een vermindering

Van Grembergen

te vragen van hun presentiegeld. Dat is zeker het overdenken waard omdat sinds 1 januari 2002, de gelden die deze mandatarissen ontvangen als gevolg van de uitoefening van hun mandaat, sterk zijn toegenomen.

Mogen de lokale besturen de bijkomende bijdragen voor sociale bescherming die de betrokken mandatarissen moeten betalen, compenseren? Ik kan enkel verwijzen naar de huidige juridische regeling inzake de compenserende vergoeding. Deze regeling is vervat in de artikelen 12 en 19 van de nieuwe gemeentewet en in het koninklijk besluit van 29 maart 2000 houdende de regels aangaande de verhoging van het presentiegeld van gemeenteraadsleden en van de wedde van burgemeesters en schepenen. Deze regeling staat gemeenten met minder dan 50.000 inwoners alleen toe om de wedde of het presentiegeld van mandatarissen aan te vullen met een bedrag ter compensatie van het verlies dat zij lijden op hun andere wettelijke en reglementaire bezoldigingen en pensioenen, en dit ten gevolge van het feit dat ze een mandaatwedde ontvangen.

De enige correcte interpretatie van deze bepaling lijkt te zijn dat het verlies op het mandaatinkomen zelf, ten gevolge van de inhoudingen die daarop zullen moeten gebeuren voor de eigen sociale bijdragen van deze mandatarissen, niet het verlies is dat bedoeld wordt in deze regeling. Dit blijkt trouwens ook uit het feit dat, zoals voorzien in het koninklijk besluit van 29 maart 2000, de berekening van het inkomensverlies moet worden aangegeven in de attesten die moeten worden uitgereikt door de instellingen die deze andere inkomsten uitbetalen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de pensioeninstellingen. We moeten dus besluiten dat in de huidige stand van zaken het systeem van de compenserende vergoeding niet op de eigen sociale bijdragen van mandatarissen van toepassing is.

Wat de stand van zaken van het overleg met het federale niveau over het statuut van de gepensioneerde mandataris in het algemeen betreft, heb ik inderdaad toegezegd stappen te zullen ondernemen bij de federale minister van Sociale Zaken en Pensioenen om de pensioenwetgeving opnieuw te bekijken. De cumulatieregels over de toegelaten bijverdiensten en hun toepassing op personen met een politiek mandaat moeten kritisch worden onderzocht. Op federaal niveau worden er initiatieven genomen. Minister Vandenbroucke heeft herhaaldelijk aangekondigd dat hij dit probleem wil oplossen. De federale regering heeft daarover een

mededeling verspreid en minister Vandenbroucke bereidt concrete maatregelen voor. Op uw verzoek zal ik hem vragen hoever het staat met een wettelijke oplossing.

Verder kan ik enkel herhalen wat ik naar aanleiding van de eerdere interpellatie al heb verklaard. Niets belet de federale kamerleden om zelf een wetgevend initiatief te nemen. Persoonlijk ben ik daar voorstander van, want de zorg over mandatarissen is een zaak van de volksvertegenwoordigers van de Kamer, de Senaat en het Vlaams Parlement. Ze zouden hierover ook een interpellatie kunnen indienen om een antwoord te krijgen. Als ik goed ben geïnformeerd, is dat nog niet gebeurd.

Ik kan bovendien alleen maar bevestigen dat de cumulatieregels in de huidige pensioenwetgeving hoe dan ook een federale aangelegenheid zijn. De organieke gemeentewet ressorteert inderdaad sinds 1 januari 2002 onder mijn bevoegdheid. Maar die kan op dat vlak geen fundamentele oplossing bieden.

Wat de zoektocht naar een oplossing binnen de Vlaamse regering betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de vorige interpellatie van mevrouw De Lobel. Ik stelde destijds dat, na de regionalisering van de nieuwe gemeentewet, binnen de Vlaamse regering zou worden gezocht naar een tijdelijke regeling in het kader van de compenserende vergoedingen. Ik stelde eveneens dat ik bereid ben om de mogelijkheid te onderzoeken om via compensaties een tijdelijke oplossing aan te bieden. Ik zei ten slotte ook dat dit tot het bijna perfide gevolg zou kunnen leiden dat de federale overheid zou kunnen besparen op haar uitgaven voor de pensioenen. Desondanks gaf ik te kennen dat ik voorstander ben van zo'n oplossing, zolang het probleem op federaal niveau niet opgelost is. Ik plaats immers het belang van de bescherming van het mandaat van de mandatarissen boven de discussie wie uiteindelijk zal moeten betalen.

Zoals ik al zei, wordt momenteel gewerkt aan een nieuw Vlaams gemeentedecreet. Normaal gezien zal de inhoudelijke discussie nog voor het zomerreces worden afgerond. Het werk schiet goed op. De heikele punten moeten nog worden besproken. Het ontwerp van nieuwe gemeentewet zal door de Vlaamse regering worden besproken. Tijdens het reces zal de goedgekeurde tekst voor advies aan de Raad van State worden overgemaakt. Nadat rekening is gehouden met dat advies zullen we dit ontwerp van decreet dan in het parlement neerleggen. Dat zal eind 2002 gebeuren. De bespreking kan dan uiterlijk in het voorjaar van 2003 plaatsvinden.

Van Grembergen

Wat het concrete geval betreft waarover de heer De Loor het had, moet ik zeggen dat de gemeenteraad een beslissing kan nemen. De gemeenteraad kan dat, maar moet dat niet. Alleen de gemeenteraad kan beslissen, ik kan zelf geen initiatief nemen. Ik ken dat geval. Ik weet dat daarin ook allerlei rivaliteiten meespelen. De enen wilden de anderen een loer draaien. Mevrouw De Maght zei hier dat ik soms iets kan verbieden, en ze vroeg zich af of ik in dit geval niets zou kunnen opleggen of aanbevelen. Wel, in dit geval kan ik dat niet. Wat verboden is, is altijd in wetgeving en decreetgeving gegoten. Het gaat daarbij trouwens zelden om een persoonlijk initiatief van een minister. Mijn handen zijn dus gebonden.

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat hij de problematiek ter harte neemt. Het wegstemmen door de gemeenteraad had ik al eerder voorspeld. Dergelijke accidents de route worden immers ingecalculeerd. Zelfs bij een goedkeuring is manipulatie mogelijk. Ik heb in het verleden immers al het voorbeeld van Zandhoven gegeven. De oppositie aldaar was verontwaardigd over wat de burgemeester aan de gemeente durfde vragen en nagelde hem aan de schandpaal. De oppositie vond dat hij ontslag moest nemen.

Mijnheer de minister, de problematiek is iedereen bekend. De eigenlijke oplossing moet worden gezocht op het federale niveau. Als wij aandringen, zult u de vraag nog eens stellen op federaal niveau. Wij zullen dat doen via een met redenen omklede motie.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben verheugd dat hij zich zal wenden tot de federale minister van Sociale Zaken om te vragen een afwijking toe te staan en de terugwerkende kracht voor de persoonlijke afdrachten en voor de afdrachten die de gemeenten moeten doen, niet toe te passen vanaf 1 januari 2001, maar wel vanaf 1 januari 2002.

Ik ben een groot verdediger van de autonomie van de gemeenten. Toch vind ik het voor het persoonlijke geval waarvan sprake bijzonder jammer dat de minister niet kan optreden. Er wordt hier immers

iemand een peer gestoofd door de compensatievergoeding te weigeren.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Ik ben geen jurist, maar ik denk dat er een uitweg kan worden gevonden. Wat doet men als bepaalde gemeenten en steden niet aangesloten zijn bij de RSZPPO ? Die gemeenten en steden zijn dus niet gebonden aan de reglementering. Er zijn gemeenten die een eigen pensioenkas hebben.

Minister Paul Van Grembergen : Die vallen dan wel onder de normale pensioenwetgeving.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : De afhoudingen verschillen.

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Ik heb een contradictie gehoord in uw antwoord. Eerst zei u dat de betrokken mandatarissen die compensatie kunnen vragen en dat de gemeentebesturen na een vraag die compensatie ook moeten geven. Later zei u dat er geen verplichting bestaat.

Minister Paul Van Grembergen : U hebt gelijk. Ik had een andere zinswending moeten gebruiken. De verplichting bestaat erin dat de gemeenteraad voor een beoordeling moet zorgen.

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer de minister, in uw antwoord bent u niet verder ingegaan op het onderscheid tussen een uitvoerend mandataris die een wedde krijgt, en een raadslid dat een zitpenning krijgt. Misschien is dat ook iets voor het federale niveau.

Minister Paul Van Grembergen : Inderdaad.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw De Lobel en mevrouw Guns werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Voorzitter

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over mogelijke onregelmatigheden bij de gunning van ruimingswerken aan de Raambeek door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over mogelijke onregelmatigheden bij de gunning van ruimingswerken aan de Raambeek door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op de regionale bladzijden van een aantal kranten verscheen begin februari 2002 een aantal artikels over mogelijk gesjoemel bij de aanbesteding van ruimingswerken aan de Raambeek in de gemeenten Begijnendijk, Tremelo, Schriek en Keerbergen. De deputatie van de provincie Vlaams-Brabant zou op een niet-reglementaire manier hebben gewerkt.

Volgens de krantenartikels besliste het provinciebestuur in september 2000 een grondige slibrui- ming in de Raambeek te laten uitvoeren. Zes be- drijven dienden een offerte in, waaronder de niet onbesproken BVBA Audenaert. Dit bedrijf was in 1997 reeds in opspraak gekomen naar aanleiding van een onderzoek naar omkoping van ambtena- ren.

De BVBA Audenaert diende veruit de laagste offerte in, namelijk ongeveer 600.000 euro, maar werd geweerd omdat er onduidelijkheid bestond over de milieuvergunning om het verwijderde slib te verwerken. De tijdelijke vereniging De Paepe- Van Coppenolle haalde de opdracht binnen voor bijna 1 miljoen euro. De Paepe-Van Coppenolle was dus aanzienlijk duurder, maar zou betere mi- lieugaranties hebben voorgelegd dan de concurren- ten.

Kort na de toewijzing wil De Paepe-Van Coppenol- le van de aanbesteding van het contract af. De pro- vincie weigert het contract te verbreken en De Paepe-Van Coppenolle zoekt een onderaannemer die de ruimingswerken wil uitvoeren en die onder- aannemer blijkt niemand anders te zijn dan de BVBA Audenaert.

Het provinciebestuur, dat oorspronkelijk de ver- gunning aan de BVBA had geweigerd, staat nu ei- genaardig genoeg toe dat deze gebuisde firma de slibruimingswerken uitvoert. De prijs ligt zelfs hoger dan die uit de oorspronkelijke offerte van de BVBA Audenaert.

De heer Polfliet, provincieraadslid, heeft in het ver- leden al getoond dat hij zwaar tilt aan dergelijke feiten. Hij heeft een klacht ingediend bij het parket en bij de voogdijminister. Er zouden drie wetsover- tredingen zijn begaan. De eerste is dat wie met een onderaannemer zal werken, dat ook moet vermel- den in de offerte. Dat is niet gebeurd. De tweede is dat de onderaannemer moet voldoen aan de bepa- lingen van het bestek. Vermits de BVBA Audena- ert niet werd geselecteerd, voldeed ze niet aan die bepalingen. De derde is dat na de gunning de offer- te moet worden nageleefd. Er kan niets meer aan worden veranderd. Toch gebruikt de onderaanne- mer BVBA Audenaert een goedkopere ruimings- techniek dan die waarvoor De Paepe-Van Coppe- nolle werd geselecteerd.

Nu het debat over de kerntaken van het provincie- bestuur volop aan de gang is en we via het subsi- diariteitsbeginsel de burgers nauwer bij het beleid willen betrekken, is het onaanvaardbaar dat de provinciale overheden dergelijke onregelmatighe- den zouden begaan. In Het Nieuwsblad stond de titel 'Hier is bewust geknoeid' en in Het Laatste Nieuws stond de titel 'Deputatie overtreedt wet'. Het woord corruptie wordt niet geschuwd.

De minister heeft als voogdijminister een kopie van het dossier ontvangen. Heeft de minister de ge- legenheid gehad om deze aanklacht te onderzoeken en indien dat het geval was, wat is dan zijn be- sluit ? Is er een reden om als voogdijminister het provinciebestuur van Vlaams-Brabant terug te flui- ten en hoe zal dat dan moeten gebeuren ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's ik heb de gang van zaken opge- volgd. Conform de bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief

Van Grembergen

toezicht op de provincies van het Vlaams Gewest, heb ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 15 februari 2002 verzocht om mij behalve een kopie van het dossier ook een eensluitend afschrift te bezorgen van de betwiste beslissingen. Tevens heb ik de gouverneur verzocht om mij in kennis te stellen van het standpunt van de bestendige deputatie. Bovendien heb ik de gouverneur gevraagd in zijn hoedanigheid van commissaris van de Vlaamse regering mij uiterlijk veertien dagen voor het verstrijken van de toezegtermijn zijn bevindingen te bezorgen die nuttig kunnen zijn bij het bepalen van mijn standpunt. Op dit ogenblik is het dossier nog niet op mijn diensten aangekomen. De toezegtermijn loopt dus nog niet. Ik kan nu ook onmogelijk een standpunt innemen of op de vragen antwoorden. Ik heb de kranten natuurlijk ook gelezen, maar ik zal de zaak enkel op basis van het dossier beoordelen.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het is evident dat de minister nog geen uitspraak kan doen als hij nog niet over de nodige documenten beschikt. Misschien kan de minister de gouverneur en de deputatie vragen de documenten zo snel mogelijk op te sturen. De zaak kan dan behoorlijk worden uitgeklaard.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de onwettig geïnde milieubelasting in Wezembeek-Oppem

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Loones tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de onwettig geïnde milieubelasting in Wezembeek-Oppem.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij zijn ontgoocheld over de plotse afwikkeling van het dossier. Ik denk dat we daarover uitleg moeten krijgen. Het week-

blad Punt wijdt een omslagartikel aan de hele kwestie. Het artikel heeft als titel 'Als vreemdelingen in eigen land : een sfeerbeeld uit Wezembeek-Oppem'.

Mijnheer de minister, over de kwestie zijn hier de voorbije weken en maanden veel vragen gesteld. De ministers namen in deze kwestie een zeer beslissende houding aan. Minister Anciaux zei verleden week namens u in de plenaire vergadering toen het compromisvoorstel van de burgemeester reeds bekend was het volgende : 'Namens minister Van Grembergen, namens de minister-president, namens de volledige Vlaamse regering, bevestig ik ons standpunt van vorige week. Op 28 februari beslist het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem niet in te gaan op onze eisen. Op 1 maart werd de gouverneur van Vlaams-Brabant daarover ingelicht. Het ultimatum is dus versprekt, en minister Van Grembergen zal op het juiste moment twee bijzondere commissarissen sturen.'

Op enkele bijkomende vragen over het compromisvoorstel antwoordde minister Anciaux in naam van de hele Vlaamse regering : 'Minister Van Grembergen heeft enkel gezegd dat het interessant is dat de burgemeester zijn fout inziet. Hij heeft niets gezegd over de inhoud van het voorstel van de burgemeester, maar ik zeg duidelijk dat het onaanvaardbaar is.' Dat betrof dus het voorstel van burgemeester Van Hoobrouck. Tot zover de zitting van 6 maart 2002.

Mijnheer de minister, als dus werd bevestigd wat u de week voordien had gezegd, dan is het goed om daar eens naar terug te grijpen. Op de vergadering van de commissie van 19 februari 2002 bent u zeer uitvoerig ingegaan op deze zaak. U hebt daarvan trouwens voor ons een soort schriftelijk verslag gemaakt, want de Handelingen zouden wel eens een verkeerde wending aan een zin kunnen geven. U hebt dus een schriftelijk antwoord gegeven op de vragen van de heren Van Rompuy en Van Houthem en ikzelf. Daarin staat letterlijk : 'De enige praktische oplossing in dit dossier is het terugbetalen van de milieubelasting aan de belastingplichtigen. Indien de gemeenteontvanger blijft weigeren om de nodige maatregelen te treffen en de ten onrechte geïnde milieubelasting van het dienstjaar 1998 terug te betalen, dan zal dat gebeuren door een bijzondere regeringscommissaris.' Dat is heel duidelijk.

Mijnheer de minister, u was mondeling nog stellig. In het commissieverslag staat : 'Ik kan niet aanvaarden dat er in Vlaanderen twee soorten bur-

Loones

gemeesters en twee soorten faciliteitengemeenten zouden bestaan. Ik kan niet aanvaarden dat bepaalde gemeenten en burgemeesters de algemene regelgeving naast zich neerleggen. Deze regels gelden voor heel Vlaanderen. Aangezien de regels voor iedereen gelden, zal ik niet aarzelen. Ik wil dat de burgers de onrechtmatige inning terugkrijgen. Ze hebben recht op dit onrechtmatig geïnde geld.' Voor die uitspraak oogstte u bijval en ook enig scepticisme, omdat een daadwerkelijk optreden op zich liet wachten. In ieder geval bleef u bij de stellingen van de vroegere Vlaamse regeringen en bevoegde ministers.

Tot onze ontsteltenis komt er in werkelijkheid geen terugbetaling, noch commissarissen, maar wel een onvoorstelbare schertsvertoning : er zal een Nederlandstalige aanslagbrief van nul frank worden gestuurd. Toen ik dat hoorde, was ik echt verontwaardigd. Dit is een volkomen belachelijke oplossing. Vlaanderen slaat een mallotig figuur. Niemand wilde zo'n oplossing.

Mijnheer de minister, u hebt hier ongetwijfeld al een verklaring voor. Door zo'n aanslagbrief wordt ongetwijfeld voldaan aan de formele eisen. Beeldt u zich echter eens in welke indruk dit geeft, zeker ten aanzien van de Franstaligen. Deze zogenaamde oplossing gaat gewoon lijnrecht in tegen alle eerdere, nochtans onmogelijk mis te verstane uitspraken. De terugbetaling werd afgeschoten. Nog erger is dat dit een soort instemming inhoudt met het versturen van een tweetalige brief op naam aan alle gezinnen van de gemeente. Daarmee wordt afgeweken van wat tot nu toe de Vlaamse beleidslijn was.

Mijnheer de minister, met de niet-terugstorting bent u en de hele Vlaamse regering in de fout gegaan. U voert aan dat de burger niet teveel moet worden lastiggevallen over deze zaak. Ik vraag me af hoe het terugkrijgen van een belasting ooit een last kan zijn. Geld incasseren kost geen inspanning. Welke acties de gemeente daarna neemt, is niet onze zorg. Wij moeten niet de belastingen van de gemeente innen. Als de gemeente haar burgers nog eens wil lastigvallen, is dat haar zaak. Overigens betreft deze zaak de milieubelasting van één jaar. Ik heb gemerkt dat deze belasting in de andere jaren niet werd geïnd.

Zoals gezegd, betekent deze nulbelasting een afwijking van de koers die de Vlaamse regeringen tot nu toe aanhielden, en in het bijzonder van de omzendbrief van minister Peeters. Dat kunnen we onmo-

gelijk over ons heen laten gaan. We wensen hierover duidelijkheid.

Mijnheer de minister, ik heb er een antwoord op een vraag over een algemeen bericht aan de bevolking op nageslagen, waarin u heel gedetailleerd de verschillen tussen de interpretaties van de gouverneur, de Commissie voor Taaltoezicht en uzelf hebt uiteengezet.

In deze zaak gaat het evenwel in de eerste plaats om de toepassing van de omzendbrief-Peeters, die weergaf hoe de Vlaamse regering de wetgeving en de faciliteitenregeling interpreteerde. Ik lees een passage voor over de contacten met particulieren : 'In de praktijk betekent dit dat elke plaatselijke dienst uit de faciliteitengemeenten in zijn betrekkingen met de inwoners het Nederlands gebruikt. Enkel wanneer een inwoner uit de Rand of een taalgrensgemeente daar telkens uitdrukkelijk om verzoekt, wordt het Frans gebruikt.'

Mijnheer de minister, niemand kan ontkennen dat er nu wordt afgeweken van deze regel. Zonder dat de inwoners daarom vragen, krijgen ze een tweetalige brief. Dat is met zoveel woorden toegegeven. U en de Vlaamse regering gaan door de knieën voor de chantage van de federale regering. Als er een minister is waarvan we dit niet hadden verwacht, dan bent u het wel. Uw partij maakt geen deel uit van de federale regering. De Vlaamse regering had nochtans zeer duidelijk stelling genomen : ze zou niet toegeven aan de federale chantage. Toch is dat gebeurd. U gooit uw reputatie te grabbel.

Ik woon in West-Vlaanderen en draag dus niet de frustraties van de inwoners van de Rand met me mee. Niettemin ben ik bijzonder ontgoocheld, omdat Vlaanderen door de houding van de regering belachelijk wordt gemaakt. Ik zie geen enkele logica in het verzenden van een nulaanslag in het kader van een compromis met een burgemeester die onwettig heeft gehandeld. Daarmee laten we de inwoners van de Rand in de steek die een procedure hebben gestart, die aan den lijve met moeilijkheden worden geconfronteerd, en die pesterijen ondergaan.

In Punt staat een interview met een van die families. Ik citeer : 'Eigenlijk zijn we nog het meest ontgoocheld over de houding van de Vlaamse regering. Keer op keer laat ze zich in de luren leggen, steeds opnieuw worden ultimatus opgeschoven. Vergeet ook niet dat al die juridische procedures ten gevolge van klachten en conflicten handenvol geld kosten. Uiteindelijk draaien wij als inwoners

Loones

van de gemeente op voor rechtszaken die er enkel komen omdat de Vlaamse regering figuren als Van Hoobrouck niet veel strakker in het gareel houdt.'

Mijnheer de minister, precies dat hadden we van u verwacht. U moest doen wat voor de hand lag : maatregelen nemen om de onwettige situatie recht te zetten. Dat hoefde helemaal geen communautaire twisten tot gevolg te hebben. Ik hoop dat u ons enige toelichting over de nieuwe wending in deze zaak kunt geven. Hoe kunt u verantwoordend dat u ondanks uw ferme verklaringen een dergelijke houding hebt aangenomen ? Wat is het standpunt van de Vlaamse regering inzake de toepassing van de omzendbrief-Peeters ?

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik ben diep ontgoocheld over de houding van de Vlaamse regering. Gisterenavond heb ik de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem bezocht. Om half acht vergaderde het college, om acht uur de gemeenteraad. Het college keurde het zogenaamde compromis goed. Toen de woordvoerder van Democraten Wezembeek-Oppem op het einde van de gemeenteraad aan de burgermeester vroeg of die hem kon meedelen wat er was beslist, antwoordde die dat hij geen teksten gaf. De woordvoerder moest die maar lezen in de media. 'U leest toch ook kranten ?', zei hij letterlijk. De belediging voor de Vlaamse gemeenteraadsleden was enorm.

Als inwoner van Sterrebeek was ik de voorbije 25 jaar persoonlijk betrokken bij de problematiek van de randgemeenten. De regeling die nu werd aangenomen, is onwettig. Zoals de heer Van Vaerenbergh vroeger al opmerkte, gaat het hier niet om een overtreding van de taalwetgeving, maar om een regelrechte fout : de burgemeester heeft een belasting op onwettige wijze geïnd via een privé-firma. Die onwettigheid blijft gewoon bestaan. De belasting werd niet geïnd conform de wettelijke regels, en of dat nu is gebeurd in een faciliteitengemeente of elders doet er niet toe. Die onwettigheid wordt gedoogd en aanvaard.

Mijnheer de minister, meermaals hebt u gesteld dat terugstorting van de belasting of het sturen van commissarissen de enige mogelijkheden waren. Er werden geen commissarissen gestuurd en de belasting werd niet teruggestort. De bevoegde overheid treedt niet op.

Het compromis bestaat uit het sturen van een nep-belastingbrief voor nul frank. Dat is bijna een Belgenmop. Het is een ridicule oplossing. Er zal een nepbelastingbrief worden gestuurd en tegelijkertijd een geïndividualiseerde brief met een verklaring. Dit begeleidend schrijven is in strijd met de omzendbrief-Peeters. Deze omzendbrief stelt duidelijk dat de faciliteiten restrictief moeten worden geïnterpreteerd in geval van onduidelijkheid. Die restrictieve interpretatie kenmerkt de omzendbrief van begin tot einde.

Mededelingen aan het publiek gebeuren nooit op naam. De omzendbrief-Peeters stelt dat berichten opschriften zijn en moeten ophangen. Het gaat over een klacht tegen het feit dat er tweetalige artikels in staan, en dat de burgemeester zijn voorwoord in het Frans heeft gegeven. Maar de burgemeester spreekt zich niet uit over het J-magazine dat in de gemeente werd verspreid.

De onwettigheid wordt niet tenietgedaan. Het geïndividualiseerd begeleidend schrijven strookt niet met de rechtspraak van de Raad van State. Mijnheer de minister, wat u aanhaalt over de Vaste Commissie voor Taaltoezicht overtuigt mij niet, integendeel. Enveloppes en inhoud vormen een geheel. Volgens juristen is dat een vaste rechtspraak.

De heer Van Hoobrouck heeft me na de vergadering in het bijzijn van de vice-gouverneur van Brabant gezegd dat dit werd onderhandeld door federaal minister Michel en premier Verhofstadt. Dat staat ook in de kranten. Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat federale druk op u geen enkele invloed heeft, maar de Vlaamse voogdij wordt wel gekoloniseerd. Dit is een farce, die bovendien zeer gevaarlijk is omdat de restrictieve interpretatie van de faciliteiten door dat compromis in het gedrang komt. Onze mandatarissen in de faciliteitengemeenten zijn behoorlijk ontmoedigd.

De heer Van Hoobrouck wordt gesteund door de partijvoorzitters van de Franstalige partijen. Ze slaan erin een federale regering te betrekken bij onderhandelingen over een Vlaamse voogdij. Onze mandatarissen wisten van niets. Terwijl de Franstaligen van de periferie een staatszaak maken, wordt onze voogdij belachelijk gemaakt. Mijnheer de minister, u bestendigt de onwettigheid.

U hebt vrijdag op de radio gezegd dat de burgemeester doet wat hij moet doen, maar dat is niet waar : hij doet niet wat hij moet doen, want hij stort niets terug. Hij maakt er zich vanaf met een nultarief en een geïndividualiseerd schrijven. De ontvanger is nooit bereid geweest die belasting te

Van Rompuy

innen, omdat hij door de burgemeester werd verplicht om dat in twee talen te doen.

De Vlaamse regering doet ook niet wat ze moet doen. Ik ben enorm ontgoocheld in u, mijnheer de minister, omdat u beloftes hebt gedaan die u niet waarmaakt. Op het moment dat u de integrale voogdij na Lambermont kunt waarmaken, laat u zich bij de hand leiden. De heer Van Hoobrouck en de Franstalige pers zeggen dat. De mensen uit de omgeving van de federale ministers Michel en Verhofstadt ontkennen niet dat zij hebben onderhandeld.

Dit is een gevaarlijk signaal voor de Vlaamse Rand. De Franstaligen putten daar moed uit, ze triomferen. Gisteren werd op de gemeenteraad voor de eerste keer in 15 jaar opnieuw in het Frans geïnterpelleerd. De burgemeester heeft een onwetigheid begaan en wij laten dat gebeuren. Het Vlaams parlement heeft de omzendbrief-Peeters nochtans massaal gesteund. We zullen hierover morgen een resolutie indienen.

Mijnheer de minister, ik herinner me uw bittere toespraken over de federale regering die indertijd onze voogdij wou uitoefenen. U hebt nu de kans gehad om uw voogdij uit te oefenen, en het is een farce, een onwetigheid en een grote teruggang geworden. We waren in het offensief in de Rand, nu zijn we opnieuw in het defensief gedrongen. Het is bedroevend dat de Vlaamse politiek daar zelfs geen vuist tegen maakt. Dit is een van de grote ontgoochelingen die ik in mijn politieke loopbaan heb meegemaakt.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige week heeft minister Anciaux in uw plaats beweerd dat het eventuele compromisvoorstel van burgemeester Van Hoobrouck onaanvaardbaar was. Ik heb toen gezegd dat uw verhaal ongeloofwaardig begon te worden. Ik vrees dat ik gelijk heb gekregen. Mijnheer de minister, u hebt met deze beslissing uw gezicht verloren. U hebt in deze commissie en in het parlement altijd vrij klare en stoere taal laten horen. Nu komt de knieval, en niet één keer, maar drie keer.

De eerste keer was toen u de deadline altijd maar hebt opgeschoven. De tweede keer was toen u via minister Anciaux hebt laten weten dat u voor de

tuchtsanctie niet op het gaspedaal zou duwen. U hebt een brief gestuurd naar de federale minister, dan hebt u het hele dossier opgestuurd naar federaal minister Duquesne, met de vraag om de tuchtprocedure op te starten. Toen minister Duquesne u tot twee keer toe liet weten dat hij daar niet aan dacht, hebben we gesuggereerd om naar het Overlegcomité te stappen, wat perfect kan. U hebt echter laten weten dat u niet bereid was om dat te doen. We hebben daarover vorige week een resolutie ingediend, die werd weggestemd. De tuchtsanctie kwam er omdat u zei dat het niet kan dat er twee soorten burgemeesters in Vlaanderen zijn. Vandaag zien we dat er wel degelijk twee soorten burgemeesters bestaan. Zij die de hand boven het hoofd wordt gehouden door Franstalige partijvoorzitters, en zij die de hand niet boven het hoofd wordt gehouden. Op die manier wordt van die tuchtsanctie vandaag een politieke kwestie gemaakt.

De derde knieval is dat de belastingen niet worden teruggestort. U hebt nochtans altijd gezegd dat dat de enige mogelijkheid was om een onwettige toestand opnieuw recht te trekken. U zou zelfs twee commissarissen sturen : een om in de plaats te treden van het schepencollege dat het bevelschrift aan de ontvanger moest afleveren, en een om in de plaats te treden van de ontvanger die de onwettig geïnde belasting moest terugstorten. Er komt dus geen terugbetaling. De onwettige situatie wordt niet rechtgezet.

Nu komt er een nultarief. Dat is grotesk, het is een Belgenmop, het is compleet belachelijk. Maar wat nog erger is, is dat u de omzendbrief-Peeters niet toepast. Mijnheer de minister, tot voor kort ging het daar niet over, maar u bent er met dit compromis in geslaagd om de omzendbrief-Peeters bij het dossier te betrekken en wel door die naast u neer te leggen. Als het aanslagbiljet onderhevig is aan de omzendbrief-Peeters, kan het alleen maar in het Nederlands worden verstuurd, en dan moet de uitleg die in dezelfde omslag zit, ook in het Nederlands.

Maar die zal niet in dezelfde omslag zitten omdat de ene omslag volgens de omzendbrief-Peeters wordt verstuurd, en de andere niet. Zo wordt het helemaal belachelijk. Waar zijn we in godsnaam mee bezig ? Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u voor de chantage van de Franstaligen bent gezwicht. Vorige week donderdag hebt u in het Vlaams Parlement gezegd dat u de wettigheid zou herstellen. Nu krijgt die burgemeester, die al heel wat pesterijen tegen de Vlamingen in Wezembeek-Oppem op zijn actief heeft, de steun van heel

Van Hauthem

Franstalig politiek België. De Franstalige kopstukken zijn vorige week bijeengekomen met de Franstalige burgemeesters om hun strategie te bespreken.

Mijnheer de minister, u houdt vol dat u een creatieve oplossing hebt gezocht. U houdt vol dat u niet onder druk van de federale regering of de Franstaligen hebt gehandeld. Dat maakt u mij niet wijs. We hebben over die man al dikwijls geïnterpelleerd, ook vóór de kwestie van de milieubelasting. Hoe is het mogelijk dat zo iemand met de voeten van de Vlaamse regering kan blijven spelen? Dit duurt al drie jaar. En nu tovert u zo'n oplossing uit uw hoed. Ik zou alle andere Vlaamse burgemeesters aanraden om net hetzelfde te doen en in de onwettigheid te gaan. Er is dan wel een Vlaams minister die bevoegd is om een creatieve oplossing te zoeken zonder de wettigheid te herstellen.

Mijnheer de minister, dit is een compromis à la belge, het is belachelijk en grotesk en we gaan erop achteruit. Als ik hoor dat er in de gemeenteraad opnieuw Frans wordt gesproken, dan ben ik desnoods bereid om daarvoor, net als vroeger, opnieuw in de rijkswachtkazerne te gaan zitten. Na alles wat u hebt verklaard, mijnheer de minister, wordt duidelijk dat u in dit dossier uw ware gezicht hebt laten zien. U bent onbetrouwbaar.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Albrecht : Mijnheer de voorzitter, we hebben uiteraard de minister nog niet gehoord. Mijnheer de minister, ik heb echter goed de uitspraken herlezen die terzake werden gedaan, zowel in deze commissie als ten overstaan van het hele parlement.

Minister Anciaux stelde in uw plaats dat u, namens de Vlaamse regering, een vraag had gesteld aan de gouverneur. Het is voor mij heel belangrijk dat dit gebeurde namens de Vlaamse regering. Vandaar dat ik me niet alleen tot u richt, maar tot de hele regering. Maar ik richt me vooral tot u, daar u bevoegd bent. Ik heb gelezen dat men zou optreden, dat men geen onwettigheid meer wou, dat de omzendbrief-Peeters onmiddellijk moest worden toegepast en dat men daarop zou toezien. Ik heb gelezen dat men, na nog één verwittiging, daadwerkelijk regeringscommissarissen zou sturen 'om tot een definitieve terugbetaling van de onwettig geïnde belasting te kunnen overgaan'. Dat was het antwoord van minister Anciaux.

Ik woon niet in de Rand. Ik woon elders in Vlaanderen. Maar, mijnheer de minister, gezien uw bevoegdheden bent u een minister van Vlaanderen, maar van de Vlaamse Rand in het bijzonder. Indien wat hier gezegd is allemaal waar is, dan voel ik me teleurgesteld en bedrogen. Ik vraag me af wat we dan nog moeten geloven.

Minister Paul Van Grembergen : Ik zal u straks eens zeggen wat de waarheid is ! U moet dan maar uw conclusies trekken !

De heer Eric Van Rompuy : Chantage !

Minister Paul Van Grembergen : U hebt uw conclusies al getrokken !

Mevrouw Anny De Maght-Albrecht : Mijnheer de minister, ik zei : 'indien wat hier gezegd is allemaal waar is'. Ik heb nog nooit gebogen voor chantage, en dat zal ik ook niet doen !

Minister Paul Van Grembergen : Ik had het niet over chantage.

Mevrouw Anny De Maght-Albrecht : Wat ik heb gezegd, is duidelijk. Indien dit alles waar is en men afwijkt van die verklaringen, dan vraag ik me af wat we hier nog doen. Dan vraag ik me af welke verklaringen we nog moeten geloven in het Vlaams Parlement. Ik weet dat ik ver ga, maar dit is erg. Dit is met de mensen lachen. Wanneer men dit toelaat, laat men toe dat er wordt gespeeld met het geld van de gemeenschap.

In eigen naam, dus niet namens de VLD-fractie, wil ik daar nog iets aan toevoegen. U mag het me niet kwalijk nemen. Dit jaar is een speciaal jaar. Indien dit allemaal echt gebeurt, dan maken we dit jaar het tegengestelde mee van wat in 1302 is gebeurd.

Namens mijn fractie wil ik ook duidelijk het volgende zeggen : probeer het eens. Stuur eens een commissaris en ze zullen allemaal het voorbeeld hebben gezien.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik heb de verhalen gehoord, en de vooroordelen, en de onjuiste mededelingen en inschattingen. Het oordeel is al gevallen.

Ik zal u voorlezen wat de mededeling aan de bevolking zal zijn die werd opgesteld door mezelf en mijn medewerkers en door niemand anders, en dit

Van Grembergen

onder geen enkele voorgedij. De sterke verklaringen die federale en Franstalige politici de voorbije weken hebben afgelegd heb ik ook gelezen. Ik heb steeds gezegd dat die geen indruk op me maken. Mijn enige uitgangspunt zal de toepassing van de taalwetten zijn en van de wetten in verband met bestuurszaken. Daar blijf ik bij. Ik zeg dat de invulling die we geven conform is aan zowel de taalwetten als aan de wet op de bestuurszaken.

Ik citeer de mededeling, van het schepencollege aan de bevolking : 'Op 27 augustus 1999 werd aan de belastingplichtigen het aanslagbiljet voor de milieubelasting van het dienstjaar 1998 verstuurd. De bestendige deputatie besliste op 21 september 2000 dat de sommen niet conform de wet de dato 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen ontvangen werden, en dat de aanslagbiljetten niet werden verstuurd door de gemeenteontvanger.' Het college van burgemeester en schepenen moet dus huis aan huis meedelen dat dit in strijd was met de wet. Dat lijkt u misschien onbelangrijk ! Maar ze moeten dit meedelen !

Dan moeten ze nog een tweede mededeling doen. Dit hebben ze immers goedgekeurd. Ik citeer : 'Vandaag zal in een afzonderlijke zending een nieuw aanslagbiljet in het Nederlands worden gestuurd.' Dat zou nooit gebeuren, zo werd hier gesteld, dat zouden ze nooit doen. Wel, het gebeurt alleen in het Nederlands. We hebben daar nu maanden en jaren over gediscussieerd. Ze laten huis aan huis aan hun bevolking weten dat het aanslagbiljet in het Nederlands zal worden verstuurd. Er wordt verteld dat de Franstalige mandatarissen in de gemeenteraad zeggen dat ze dit niet zullen doen. Dat kan. Ik was niet aanwezig bij de gemeenteraadszitting. Ik zeg wat in de mededeling zal staan. In toepassing van de bestuurswet zal de ontvanger het aanslagbiljet verzenden. Dit zal volgens de taalwetten gebeuren.

Dan is er de geschiedenis van het nultarief. 'Indien de belasting reeds werd betaald is het bedrag op het overschrijvingsformulier gelijk aan nul.' Hier gaat het over het overschrijvingsformulier, niet over de aanslag. Ik zal u straks zeggen waarom ik dit op die manier wou. In deze huis-aan-huis-mededeling staat verder : 'De belastingplichtigen die nog niet betaald hebben, zullen op het overschrijvingsformulier het gepaste bedrag vermeld zien.' Het gaat dus niet om een nultarief. De aanslag blijft. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Sommigen hebben betaald, sommigen niet.

De heer Jan Loones : Maar de aanslag blijft, mijnheer de minister, terwijl hij niet mocht blijven want hij was onwettig.

Minister Paul Van Grembergen : Daar kom ik straks op terug.

Ik citeer verder : 'De belastingplichtigen worden op die manier uitgenodigd de betaling uit te voeren, conform de instructies vermeld op het aanslagbiljet.' Dit gebeurt dus conform de wet.

Het college moest hier ook een beslissing over nemen. Ik citeer die beslissing. Merk op dat het in die beslissing de foute beslissingen opnieuw moet vermelden : 'Gelet op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 14 september 1998, gelet op de verzending van de aanslagbiljetten op 27 augustus 1999, overwegende dat de wijze van verzending van deze aanslagbiljetten niet door de gemeenteontvanger gebeurde en bijgevolg niet conform is met artikel 4 van de wet van 24 december 1996, overwegende dat het derhalve past nieuwe aanslagbiljetten in het Nederlands te verzenden, dat de reeds gestorte bedragen niet worden terugbetaald maar enkel worden geregulariseerd.' Het college besluit het volgende : 'De gemeenteontvanger wordt de nodige middelen ter beschikking gesteld om een nieuwe zending van de aanslagbiljetten voor de milieubelasting voor het dienstjaar 1998 te kunnen realiseren.' Het college besluit ten slotte 'deze beslissing voor goedkeuring over te maken aan de toezichthoudende overheid.'

Er is dus de beslissing van het college, waarin dat college zelf toegeeft fout te zijn geweest. Er is de mededeling aan de bevolking waarin het college zelf die fout toegeeft en zegt niet conform de regels te hebben gehandeld.

Dan is er de discussie over de omzendbrief-Peeeters. Er verandert niets aan de omzendbrief-Peeeters. De Vlaamse regering heeft op geen enkele wijze te kennen gegeven dat de omzendbrief-Peeeters zal worden gewijzigd of dat we die niet zullen toepassen. Het standpunt van de Vlaamse regering terzake is ongewijzigd. Ik heb hier de omzendbrief bij me. Onder de hoofding 'Berichten en mededelingen bestemd voor het publiek' staat wat in het Nederlands moet gebeuren, en wanneer een aanvraag in het Frans kan.

Dan zijn er de berichten en mededelingen aan het publiek met voorrang voor het Nederlands in de taalgrensgemeenten. Die mededelingen worden ge-

Van Grembergen

drukt, zoals bijvoorbeeld het Staatsblad, en huis aan huis verspreid onder de bevolking. Het Nederlands heeft er de voorrang, het Frans komt op de tweede plaats. Wanneer het een bericht of mededeling aan de bevolking is, moet het op die wijze gebeuren. Het wordt op die wijze gedaan.

Dan rijst de vraag of dit al dan niet gepersonaliseerd is. Burgemeester Van Hoobrouck verklaarde enkele weken geleden bereid te zijn tot een overeenkomst opdat dit wettelijk zou worden, op basis van één gegeven, namelijk de aanslag en de mededeling. Dat kan niet : alles wat met de aanslagbiljetten wordt rondgestuurd wordt beschouwd als een akte van handelen, en alle aktes van handelen die naar de burgers worden gezonden moeten eentalig Nederlands zijn. We hebben dit dus afgewezen. Het antwoord van minister Anciaux was dat dit onaanvaardbaar was. Dat is het ook. Toen het voorstel er kwam hebben we al geoordeeld dat dit niet kon. Er is ook niets van gekomen. We zijn ondertussen bij ons idee gebleven dat, indien de gemeente Wezembeek-Oppem zich niet schikte naar de wet, daaruit de gepaste conclusies zouden worden getrokken, eventueel in de vorm van regeringscommissarissen. Het eindresultaat is dat de gemeente een aantal beslissingen heeft genomen.

De mededelingen aan de bevolking worden huis aan huis verspreid. Deze communicatie zelf is totaal anoniem. Het is niet zo dat een briefomslag met een adres erop bepaalt of dit een persoonlijke communicatie is. Deze interpretatie bestrijd ik ten stelligste. Het is niet de omslag die dit bepaalt, maar wel de aard van de communicatie zelf. De aard van de communicatie is volledig onpersoonlijk.

Ik weet dat ik hiermee mijn geloofwaardigheid in de weegschaal leg. Ik weet dat sommigen deze geloofwaardigheid maar al te graag zouden ondermijnen. Ik verloochen mijn verleden niet, op geen enkele wijze. En dus zeg ik met klem dat voor wat de Vlaamse regering en mezelf betreft volledig aan de taalwet is voldaan.

Men zou de houding kunnen aannemen dat, wat ook de oplossing moge zijn, er toch een regeringscommissaris naar Wezembeek-Oppem moet worden gestuurd. Ik dacht niet dat dit de houding van Vlaanderen was. (*Rumoer*)

De wet wordt nageleefd. Is het dan nog noodzakelijk een regeringscommissaris te sturen ? Ons ant-

woord daarop is nee. De regering en ikzelf hebben beslist geen verdere stappen te ondernemen.

Een andere zaak is de terugvordering van de geïnde belasting. Formeel moet ze worden terugbetaald. Dat klopt. Ik heb mijn verantwoordelijkheid genomen. Ik heb de afweging gemaakt wie in deze zaak in de fout is gegaan. Dat waren het college van burgemeester en schepenen en de ontvanger. De burgers van Wezembeek-Oppem treft geen schuld. Ze hebben naar aanleiding van een onrechtmatig schrijven de belasting betaald. Ze hebben echter te goeder trouw gehandeld. Moest, nadat de hoofdvorwaarden waren vervuld, de belasting aan de burgers worden terugbetaald, wel wetende dat ze twee dagen nadien de som opnieuw moesten overschrijven, of beschouwden we de gestorte gelden als een voorafname ? Ik heb voor het tweede geopteerd. Ik wens de Vlamingen en de Franstaligen in Wezembeek-Oppem niet te ergeren met een – ook voor mij als Vlaams-nationalist – ongelooflijk belangrijke discussie. Ik wens de individuele burger niet te betrekken in een spel beneden alle peil.

U kent mijn filosofie. Het is de eerste keer dat de faciliteitengemeenten volledig onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement vallen. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Het is mijn hoop dat we door verstandig en wijs te handelen de volgende jaren de Franstaligen, die zich de afgelopen tientallen jaren hebben verzet en zich rancuneus hebben opgesteld tegen alles wat uit Vlaanderen komt, thuis kunnen brengen in de Vlaamse deelstaat. Ze willen daar nu toe niet toe behoren. Ze kunnen tot de thuishaven van de Vlaamse deelstaat worden gebracht door te handelen zoals ik dat heb gedaan. U mag daar een andere mening over hebben. U hebt dat recht. Ik heb echter mijn mening.

Ik voeg daaraan toe dat de belastingen voor 1999, 2000 en 2001 niet werden geïnd. Ik zal ze ook niet verplichten die te innen. Indien ze die echter willen vorderen, dan moeten ze de door hen aanvaarde regelgeving volgen.

Dit is dus de nederlaag die men mij in de schoenen wil schuiven. Dat is perfide. Men had immers gehoopt dat er geen of een negatieve oplossing uit de bus zou komen en dat hieruit grote moeilijkheden zouden voortspruiten. Ik heb niet gehandeld onder de voogdij van iemand anders. Ik heb mijn volledige verantwoordelijkheid opgenomen. Ik ben er niet beschaamd over, wat men ook moge schrijven. Dat

Van Grembergen

is mijn houding en ook die van de volledige, door mij geraadpleegde, Vlaamse regering. Ze is de bevestiging van de taalwetgeving inzake de bestuurszaken. Ze brengt op generlei wijze de omzendbrief-Peeters in het gedrang. De omzendbrief blijft van kracht tot de Raad van State een vonnis velt. Ik hoop dat dit voor ons positief zal zijn.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de minister, we nemen akte van uw antwoord. We hadden deze repliek verwacht maar we kunnen niet zeggen dat we er enthousiast over zijn.

Het is niet de bedoeling van de NV-A om uw geloofwaardigheid te ondergraven. Ik zeg dat met klem. We zouden graag zien dat Vlaams-nationalisten bedrijvig zouden zijn in alle Vlaamse partijen en dat op een aantal andere aspecten het beleid volgens hun overtuiging zou worden uitgevoerd. Inzake Vlaamse standvastigheid zouden ze moeten zingen zoals ze gebekt zijn.

Mijnheer de minister, ik heb een foto bij uit een tijdschrift van deze week. We zien u daarop tijdens een betoging in Wezembeek-Oppeem. Dat is de minister van Binnenlandse Aangelegenheden die we wensten als opvolger van de toenmalige ministers Peeters en Sauwens.

We voelen ons echter bedrogen. U zegt dat de onwettelijkheid is rechtgezet. Dat kunt u toch niet volhouden ! Er is op onwettige wijze een belasting geïnd. De burgemeester heeft dat gedaan in plaats van de ontvanger. Die beslissing werd niet vernietigd. Er is ook geen terugbetaling gebeurd.

U zegt ook dat de burger geen fout heeft begaan en dat u hem daarom niet wilt bestraffen door het geld te laten terugstorten. U ziet toch ook dat die redenering niet klopt ! De burger zal pas op het ogenblik dat de terugbetaling gebeurt, weten dat het geld op onrechtmatige wijze werd geïnd.

Mijnheer de minister, u verwijst naar de brief van het schepencollege aan de belastingplichtigen. Die kan echter op twee manieren worden gelezen. Een Franstalige zal uiteraard de Franse tekst lezen. De Nederlandse tekst wordt trouwens ondertekend door 'le secrétaire communal et le bourgmestre'. Ik veronderstel dat dit een lapsus is. Een Franstalige zal uit de tekst opmaken dat er nota van is genomen dat 'la députation permanente' een beslissing heeft genomen. De burger moet echter niets doen.

In betrekkingen met particulieren moet volgens de geest, maar ook volgens de letter van de wet de correspondentie eentalig gebeuren. Enkel op verzoek wordt er een vertaling bijgevoegd. Dit principe wordt met de voeten getreden. (*Opmerkingen van minister Paul Van Grembergen*)

U beschouwt dit als een mededeling. Ik kan slechts voortgaan op wat ik lees : 'Mededelingen zijn inlichtingen die in welke vorm dan ook verspreid worden. Hun draagwijdte kan algemeen worden beperkt tot een bepaald publiek.' U zegt zelf in uw uiteenzetting dat aktes in elk geval niet als een mededeling kunnen worden beschouwd. Ik beschouw dit als een akte. Hierin staat de uitleg én de precisering van wat de aanslagbrief is. Dit is geen gewone mededeling, ook al staat erop 'Bericht aan de belastingplichtige'. Dit blijft een communicatie met een particulier, omdat dit formulier op naam en adres wordt verzonden. Er wordt vermeld dat betrekkingen met inwoners uit faciliteitengemeenten enkel in het Nederlands kunnen en dat wie daar uitdrukkelijk om verzoekt een Franse vertaling kan krijgen.

Mijnheer de minister, in de taalwetgeving zullen wel dubbelzinnigheden staan. Daarom leidde de Franse Gemeenschap een procedure in bij de Raad van State tegen de omzendbrief-Peeters. We verwachtten echter van de Vlaamse regering dat ze geen duimbreed toegaf. Wat zal het oordeel zijn van de Raad van State als hij de houding van de Vlaamse regering in acht neemt ? Wat zullen de andere gemeenten in de Rand doen ? Een burgemeester die zelf een belasting int, begaat een zwaar vergrijp.

Mijn fractie blijft bij haar standpunt. De knieval is er. Het beste bewijs is de reactie van de Franstaligen. Felicitaties krijgen van FDF-voorzitter Maingain, bewijst dat ze dit niet beschouwen als een schuldbekentenis. Ik citeer ook burgemeester Van Hoobrouck : 'Als gemeentebestuur hebben we perfect het recht om onze externe communicatie met de inwoners in de twee talen te voeren. Als de Vlaamse regering dit niet aanvaardt, zie ik maar een oplossing : aanhechting bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en volledige tweetaligheid'. Dit is wat ze willen bereiken.

Mijnheer de minister, we blijven ontgoocheld. We stellen vast dat het hele Vlaamse Parlement met ontstentenis reageert, ook de meerderheid. Ik verwijs hierbij naar de betogen van de VLD-leden. We zijn gecapituleerd. Aan die indruk kunt u niet ontsnappen. We hopen dat voor wat uzelf betreft, er een rehabilitatie komt en dat u toch eenmaal met

Loones

sterk gezag zult optreden in de faciliteitengemeenten als er overtredingen worden begaan. Ik ben ervan overtuigd dat er zich nog voldoende gelegenheden zullen voordoen. Deze kans hebt u in elk geval gemist. Niet wij hebben gezegd dat er regeringscommissarissen moesten worden gestuurd en dat de belasting moest worden teruggestort, u hebt dat gezegd. Dat kunt u niet loochenen. U bent uw beloftes niet nagekomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.47 uur.*
